

Икер ОТАМУРОД

СОҒИНЧЛАР-А АЙЛАН КАНГУЛ

Кўкка аргимчоқ солиб
кетаётир турналар.

Армонлари забт олиб
юрагимни тирналар.

Карайман ортларидан
билимам, қанча ўсек тарз?

Кангумининг картларида
чўкий борар парчин арз.

Соғинчлар-а тўлғин хилдат
сирин очин саболар-а.

Соғинчлар-а айлан кангул,
суманбар соғинчлар-а.

Ойномолар тўқиган гул —
диллинган боғичлар.

Узилар яроқ мисол
кўзимдан рангар ашклар.

Мунгайб қолар хисол,
мунгайб қолар дашлгар.

Метин бойлар бовлами
кирк туғуни саболар.

Сояллар човлама
югуради аблар.

Олислаб бир сас кўги
айлар чорасиҳи, банди.

Карғалар куни туғиб —
қагиллао урап қандин.

Тийраомо — номадикор,
саљин еллар ирганди.

Эди узун кунлар — зор,
зор — киска тунлар энди.

Багрим ёниб, тўрғалар,
хотирларини чанди.

Турналарин кўргали
кўзламин куттум энди.

Кўкка аргимчоқ солиб
кетаётир турналар.

Армонлари забт олиб
юрагимни тирналар.

Соғинчлар-а айлан кангул,
суманбар соғинчлар-а.

Ойномолар тўқиган гул —
диллинган боғичлар.

Багрим ёниб, тўрғалар,
хотирларини чанди.

Турналарин кўргали
кўзламин куттум энди.

Кўкка аргимчоқ солиб
кетаётир турналар.

Армонлари забт олиб
юрагимни тирналар.

Сен дилингни очдинг, мен дилим очдим,
дилин баён этиб, диллар учраши.

Сен қайларда эдинг, мен қайда эдим,
қайлардан келган бу ўйлар учраши?

Сен — бағри чок чок, мен — бағри чок-чок,
Инг ўйин супурган кўллар учраши.

Сен — ташни кувра, мен — ташни кувра,
Дашти Карабалод чўллар учраши.

Сен — қадими армон, мен — қадим армон,
Армонни йигирган йиллар учраши.

Сен дилингни очдинг, мен дилим очдим,
дилин баён этиб, диллар учраши.

Мен — соғинч шархини биттубчи котиб,
соғинчга айланган кўлларнинг шохи.

Руҳимнинг қатқалоқ қаърига ботиб —
ўрлайди сукунтинг саргашта охи.

Қўксимда ўсли, чўкиб тобора
ўрқач-ўрқач гам барханлари.

Азоб шўришлари тилларин ёра
ситилади кўйна дув арконлари.

Кангуму хуриллайди, кангум тўзади,
сабирин косасида могофорлар тоқат.

Хошишим синдиради, ройим эзди,
курмётган имоним қат-қат.

Бир-бирин этагни тутган боис кўп,
боислар тортигин, талашган.

Атрофимда ивирсиз тўп-тўп
ганимлар чамбарақ қалашган.

Сен армон кўкида ёёсан қанот,
аламлар багримин кемирди оч.

Юраги қовжираб, ҳалиқсан бот-бот
соғинчга бир томчи сув тут қаллироғ!

Мен — соғинч шархини биттубчи котиб,
соғинчга айланган кўлларнинг шохи.

Руҳимнинг қатқалоқ қаърига ботиб —
ўрлайди сукунтинг саргашта охи.

Сен дилингни очдинг, мен дилим очдим,
дилин баён этиб, диллар учраши.

Сен қайларда эдинг, мен қайда эдим,
қайлардан келган бу ўйлар учраши?

Сен — бағри чок чок, мен — бағри чок-чок,
Инг ўйин супурган кўллар учраши.

Сен — ташни кувра, мен — ташни кувра,
Дашти Карабалод чўллар учраши.

Сен — қадими армон, мен — қадим армон,
Армонни йигирган йиллар учраши.

Сен дилингни очдинг, мен дилим очдим,
дилин баён этиб, диллар учраши.

Илк келган маҳалим, бу ер кўзимга
худди операция хонасига ўхшаб кўри-
нарди, дардим бир озири шекили, кейнчалик кўзим ўрганиб кетди. Аммо
палатадаги ҳамхонам сал галаторий
чикиб қолди: рангар, озғин, жонсарак,
бир карашда, одамда қарама-қарши туй-
гулар ўйбогти, жикрларни, раҳмидил-
ликмит?... Аслида, бу ернинг узун ҳам аса-
бимни кўзгади, катта хонанинг кўчага
караган биттагина деразаси бўлиб, унинг олдида, ха-а, ҳамхонам Аъзамжон
яллапиди-ётарди. Кечалар куладими, галирадими-ёй, кулласи, тинчлик йўк:
(кўрасан ҳам) кўзини очар-очмас
кўрган тушу ҳакида галипа бошлиди.
Энг ёмони, у... Аъзамжон ҳикоя кила,
галипа туриб, бирданнага беғаз туттандай
қалтираб, кўзларни олайи, оғиздан
кўпик сочиб, шайтонлардан хирпилайди.
Баъзан қайси дунёда эканлигимиз
ни англай олмай коламан. Тугманни бо-
саман, даррон ҳамширлар етиб келиб,
аллақандай уқолларни хилвариб кетган
озғин, серуски кетига санчиди.

Танигандай, кизиксиз (минг йилдан бери
шайорликнинг нима алосаси бор, шайор
бўлсам нима қилибди. Охх... мен сев-
ган аёл... унинг овозигина хонингни
оларди. Факат оиласла бор эди-да...
Дахшат эди, якнилашсан ёндиради, шундай
хотинлар бор, билсанг.

Нима бўлган ўтаси, «Бугун Аъзамжон
яллакида, қўзларни чеккашади, та-
нангиди, яхшиларни юшиб...»

Хонамнинг росмана телба эканли-
гига шубъа кимлай, ундан умуман ҳаф-
салам пир бўлади. Лекин, барбири,
унинг шахсига, ўша хотиннинг кимлиги-
да, бунинг устига ёндирадиган хотин
билин қандай ишкӣ учрашувлар бўлган
энан, деган маънода кизикишим усту-
нурни чиқади.

Асли нима бўлганни, Аъзамжон —
даймай бироз ўтаси.

Шуни айтим келмай, Омон ака, кўйин
шундай сиз ох... — даймай муттар ҳаволар-
ни сизмиди Аъзамжон.

Ну-ну, хурматли касаллар, бу қандай
шум, Аъзам ака, сизга ҳажонини
мумкин эмас, баданингизда укол кила-
диган ёх ҳам колмади.

Дига томонга бошларимни бурилар
карайман, ҳамширининг ковоги устига
сурған кўй бўёғи жуда яратшаган, кип-
кизил лабларни ажратиб турар эди.
Азабори танилиши керак, ўзим сиздан
сурмагандам, ўзининг ёндирадиган хотин
билин қандай бор, дедингиз. Энди галиприн.

Эшик очилиб, чиройли ҳамшира қиз
хўшбуз айтиларни тарашиб келиб кела-
диган сиз, пўшиш кигандай, бармокларни
ніктийди.

— Ну-ну, хурматли касаллар, бу қандай
шум, Аъзам ака, сизга ҳажонини
мумкин эмас, баданингизда укол кила-
диган ёх ҳам колмади.

Дига томонга бошларимни бурилар
карайман, ҳамширининг ковоги устига
сурған кўй бўёғи жуда яратшаган, кип-
кизил лабларни ажратиб турар эди.
Азабори танилиши керак, ўзим сиздан
сурмагандам, ўзининг ёндирадиган хотин
билин қандай бор, дедингиз. Энди галиприн.

Эшик очилиб, чиройли ҳамшира қиз
хўшбуз айтиларни тарашиб келиб кела-
диган сиз, пўшиш кигандай, бармокларни
ніктийди.

— Войй..., ҳамшира оғринади, —
асли чиройли аёлларнинг ёндида ўзга
хотинлар ҳакида галириши, шундай
холат юз беради. Сизларга хотинлар
ҳакида галириши ҳали эрта, юрагини
чагларни ўзим бўлиб турдиган.

— Тартиба чакириб юйнинг бу Аъзам-
жонни, синглим, ўзимас жа хаддидан
ошиди. Дунёда ёндирадиган хотинлар
бор дейдими-ёй.

— Оббо, ўлман сиз Омон ака, кўйим-
сиз ох... — даймай муттар ҳаволар-
ни сизмиди Аъзамжон.

— Войй..., ҳамшира оғринади, —
асли чиройли аёлларнинг ёндида ўзга
хотинлар ҳакида галириши, шундай
холат юз беради. Сизларга хотинлар
ҳакида галириши ҳали эрта, юрагини
чагларни ўзим бўлиб турдиган.

— Утган ўзининг шундай көлгандам, ака, —
дайди яна у оғир хўрсиниб...

— Утган ўзини? Хана бўлмант-у, мен
мизни элликандан ошган деб ўйлабман,
оғизни.

Унинг юзлари яна ҳам оқариб кетган-
дай бўлади.

— Энди айтмоқи эдим, элликандан
ошган дамга мухаббатни ким кўйиди,
деб.

— Ака-а..., — дайди хайлонлани
Аъзамжон. — Нима элликандан ошган
одамнинг юраги йўкми... кўнгли йўкми...
мана сиз бир пари аёлни, кизни кўрсан-
гиз юрагингиз «шиф» этиб кетмайдими?

— Қўриб ўтирибман, юраганинг
аёлларни кандай сава оламан, имоним
бутун... — даймай ҳафсалан пир бўлиб.

Деразадан кўнглини шовкини, гунгир-
гунгир гаплар, аллакимларининг хохла-
ганини эшилтилиди ва тандир сомсаннинг
хиди бизнинг полатага ҳам кириб кела-
ди. Сомсаннинг ўзи мумкин бўлмаса ҳам,
хидидан тўйб олай дейман.

— Э-э, ака, бунга имонининг кандай
аёлликни бор, — дайди фикрларини
бўлиб.

— Ким билан бўлса ҳам гаров

Иироқлар борган сайин
жуибушга келган майдон.

Ҳайдин олиб тайин,

холга қилиб ҳайрон.

Шовқинлар элас-элас
тикон янглиг санчилар.

Юрагидан котган сас —

қўзларни камчилар...

Кўпкарда юрган от

сафандан чиқари, қарди.

Соғинчлар-а тўлғин хилдат
сирин очин саболар-а.

Соғинчлар-а айлан кангул,

суманбар соғинчлар-а.

Ойномолар тўқиган гул —
диллинган боғичлар.

Мисаллам ишк поинда
айлар чораси, банди.

Карғалар куни туғиб —
қагиллао урап қандин.

Талиниди тўдага,
согинч майдон.

Тушаверад ёлга
пишириб юрган.

Кўпкарда юрган от

сафандан

